

[Pernille Sams]

tilbud, da man tilbød os, at vi frafaldt vores forslag og så lavede en beretning sammen med regeringen. Jeg har på forslagsstillernes vegne tilbudt regeringen at stemme for et helt forslag, der foreligger, og en gennemarbejdet model, der kan lade sig gøre, og det har regeringen afslået, ligesom vi har afslået at afstå fra vores eget forslag.

Så det kan vi da hurtigt blive enige om, hvis det er afgørende for hr. Jørn Pedersen.

Men jeg vil gerne spørge hr. Jørn Pedersen om en ting. Hvad vil regeringen, som ikke findes i dette forslag?

Mejdahl (V):

Der er såmænd så meget, jeg ikke forstår, og der er en ting, som jeg slet ikke forstår, og det er, at regeringen og regeringspartierne ikke vil støtte beslutningsforslaget om at gøre det muligt for boligejere, landmænd og mange andre at slippe af med de inkonvertible lån, når de pågældende oven i købet selv skal betale for det.

Vinteren over er der kommet flere svar fra bl.a. skatteministeren og landbrugsministeren, som sagde nej til at medvirke til at give denne mulighed og tage fat på problemet. Derfor har tre oppositionspartier taget initiativ til at finde en løsning, som ganske vist ikke hjælper alle, men som vil hjælpe nogle.

I betænkningen forsøger regeringspartierne med mange ord at forsvare et nej til beslutningsforslaget, bl.a. med ord som, at man ikke tror på, at det er udgiftsneutralt, at det ikke er tilstrækkeligt belyst, at det kun hjælper nogle få, og at det opbygger forventninger hos nogle med inkonvertible lån. Jo, der kan bruges mange argumenter.

Hvis det samme regelsæt skulle anvendes, når man i øvrigt fremsætter beslutningsforslag i Folketinget, var der mange beslutningsforslag, der fik en mere ilde medfart end dette her.

Jeg synes, det er ynkeligt at opleve, at regeringspartierne, efter at regeringen har smølet med denne sag ved standhaftigt at sige nej, ikke kan unde oppositionen, at dens forslag skal danne baggrund for en lovgivning på området.

I Venstre erkender vi, at den skitserede model ikke løser alle problemerne med de inkonvertible lån – slet ikke. Det er ikke et columbusæg. Skulle disse låntagere stilles så gun-

stigt, at de kunne udnytte rentefaldet optimalt, skulle der sendes mange penge med, og da vi ikke selv kan finde penge til det formål, vil vi heller ikke foreslå det. Men forslaget vil under alle omstændigheder hjælpe nogle. Det understøttes bl.a. af den henvendelse, som udvalget har fået fra De Danske Landboforeninger.

Den eneste kvalificerede betænkelse, vi har hørt under udvalgsarbejdet, er sætningen om de realkreditlignende lån. Det er måske dér, det er sværest at fastsætte kursen; det vil jeg gerne medgive. Vi har foreslået, at vi kunne stille et ændringsforslag, som fjerner ordene, men heller ikke det var nok til at skaffe sympati.

Vi står her med et soleklart eksempel på, at oppositionen ikke skal gøre sig forhåbninger om at få forslag vedtaget, selv om mange i regeringspartierne kan se det fornuftige i det.

Venstre vil så glæde sig over, at beslutningsforslaget har bevirket, at regeringspartierne har lovet hinanden, at de vil tage fat på opgaven til efteråret. Sen erkendelse er bedre end ingen, men der skulle nødvendigvis gå så lang tid, at renteudviklingen gør initiativet uaktuelt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Efter førstebehandlingen af dette forslag havde jeg som en af forslagsstillerne i og for sig forhåbninger om, at det væsentligste problem for regeringen i forbindelse med dette forslag var, at regeringen ikke havde sit eget navn på. Jeg sagde under førstebehandlingen, at ophavsretten ikke var noget, vi gik højt op i i Fremskridtspartiet. Derfor havde jeg håbet på, at regeringen under udvalgsarbejdet havde skyndt sig at aksle sine skind og fabrikeret et regeringsforslag og fremlagt det her i salen. Så kunne vi jo alle sammen godt have støttet det og syntes, at regeringen var nogle rigtige helte, og det ville vi sandelig også gerne have gjort.

Men det gjorde regeringen ikke. Den benyttede hele udvalgsarbejdet til at fortælle om, at det foreslåede var umuligt, at det hjalp alt for få, og at det ikke var tilstrækkeligt gennemarbejdet. Den velvilje kunne man altså have vist. Og det har jo vist sig på andre områder, at hvis oppositionen kommer med et forslag, som regeringen i bund og grund måske synes ikke er så dumt endda, kan man sagtens finde ud af at lave et forslag og få det fremsat ganske hurtigt, og så kan vi alle sammen godt vedtage det for-